

2den Valgkreds (Berg) nu gjentagende har udtalt, nemlig, at Hensigten kun kunde opnaas, naar man valgte et roligt Sted ved Kysten med let Udgang til Søbade, saa er det disse Forbringere, som maa stilles og fyldestgøres, hvis Loven skal bruges, og hvis et saadan Sted ikke kan staaes tilveie, saa bruges Loven ikke. Derfor nu de Sagkyndige maatte mene, at en saadan Forbringelse, som det ærede Medlem stiller, ikke er nødvendig, ja maatte ikke engang hensigtsmæssig, saa vælges der et andet Sted. Jeg har ikke nogen selvstændig Mening om, hvad der er det Rette i dette Tilfælde; men jeg har jo sagt — og det tror jeg ikke kan misforstås —, at jeg vil raadføre mig med Sagkyndige, inden jeg tager nogen Beslutning derom. Mere maa man ikke forlange.

Scavenius: Jeg vil tillade mig at forraade at henvise Forslaget til Finantsudvalget af Hensyn til dette Udvalgs Forretninger. Vi staa jo nu ved Sessionsens Udløb, idet der forhaabentlig ikke er mere end otte Dage tilbage af den, og endnu har Finantsudvalget tilbage at behandle en Sag, som efter min Mening er af Betydning, og som meget godt kan optage vor Tid. Lovforslaget om Understøttelse til Indbyggerne i Fredesriksted have vi jo nemlig endnu ikke behandlet, og da vi nu, som sagt, ikke have mere end otte Dage tilbage, saa kan jeg ikke se rettere, end at Finantsudvalget ikke har Tid til at foretage en indgaaende Behandling af denne Sag. Skal Sagen sendes til Finantsudvalget, saa maa dette jo selvfølgelig give den en indgaaende Behandling, men det kan det ikke gjøre saaledes, at Betænkning kan afgives i Løbet af tre Dage, hvilket vilde være nødvendigt, for at Sagen kunde føres til Ende. Jeg kan altsaa ikke se Andet, end at, naar man stemmer for Sagens Henviisning til Finantsudvalget, saa stemmer man for dens Forkastelse for denne Sessions Bestemmelse. Dette tror jeg ogsaa maa være Meningen, og jeg maa sige, at det synes mig, at de Herrer, som have Betænkning ved dette Lovforslag, have havt god Tid til at fremsætte disse Betænkninger ved 1ste Behandling og til dengang at forlange Nedsættelse af et Udvalg. Der vilde da neppe fra nogen Side have været stærk Stemning derimod. Men man lod 1ste Behandling gaa, uden at der fremkom et eneste Ord imod Sagen. Først ved 2den Behandling, som jo ikke var saa ganske kort, fremkom der Forslag om Udvalgs Nedsættelse; men man vil jo finde det naturligt, at de, som fandt, at Lovforslaget i og for sig fremmede en god Sag, ikke vilde være med til at standse den, og saameget mindre ville vi altsaa være med til at standse den nu.

Berg: Det ærede Medlem siger, at det maa være Meningen med mit Forslag at udsætte Forhandlingen om denne Sag iaar; men det er

det ærede Medlem aldeles uberettiget til at sige, naar jeg siger, at Meningen netop er den at faae det fremmet iaar, men i en forandret Skikkelse paa et enkelt Punkt. Hvis Thinget vedtager det Forslag, som jeg har stillet, saa antager jeg dog, at det ærede Medlem ikke vil opfatte det saaledes, at han ikke vil medvirke til at faae Sagen fremmet i Finantsudvalget, hvilket jeg ikke tror vilde være saa vanskeligt. Særligt kan jeg ikke negte, at den høitærede Minister talte tydeligere sidste Gang end første Gang. Ministeren bemærkede, at Spørgsmaalet om Beliggenheden og Søbadenes Betydning vilde han lade afgjøre og bestemme af de Sagkyndige; men de Sagkyndige, hvem er det? (Kofod: Finantsudvalget). Ja, ganske vist paa enkelte Punkter er Finantsudvalget sagkyndigt, men den vedkommende Mand har siddet i den paagjældende Kommission med Andre. Jeg kan dog sige saa Meget, at, naar de Sagkyndige ere Mand, som ere interesserede i Planens Gjennemførelse eller staa i en vis Forbindelse ifølge tidligere Forhandlinger med Planens Gjennemførelse, synes dette mindre heldigt. Selv om der kommer til at staa Noget med Hensyn til Beliggenheden, bliver det ikke saa uinteresseret et sagkyndigt Votum, som man ellers kunde ønske i den Henseende, og jeg kan ikke negte, at deri kunne Modstandere af Loven — hvad jeg ikke er — have Ret, at et saadant Spørgsmaal burde have foreligget med Sagkyndighedens Stempel, inden man stemte for eller imod Loven. Et saa vigtigt Spørgsmaal burde have foreligget oplyst og ikke bagefter henstillet til Afgjørelse; men da det ikke foreligger, kan man noget bortse derfra, men der er dog en vis Grænse for Bemyndigelses Frihed. Jeg indrømmer altsaa, at i den ærede Ministers sidste Udtalelser er hans Mening om Beliggenheden og Sagkyndighedens Indflydelse meget tydelig formuleret; men hvilken Sagkyndig den ærede Minister mener at vælge, om det bliver den samme, som den ærede Minister har forhandlet med om selve Planen, og som kan antages at være mere eller mindre interesseret i Planens Gjennemførelse, eller om han vil træffe et friere Valg mellem de Sagkyndige, f. Ex. blandt de lægkyndige Autoriteter, skal jeg henstille.

Scavenius: Det ærede Medlem, der har foreslaaet Sagen henvist til Finantsudvalget har naturligvis Ret i at sige, at jeg ikke kan udtale, at hans Mening med Forslaget er at staa dette Lovforslag ihjel, naar han selv siger det Modsatte; men jeg har fuldkommen Ret til at udtale, at Følgen af hans Forslags Vedtagelse vil være, at dette Lovforslag slaas ihjel, og jeg har saa meget mere Ret til at sige det, som et andet æret Medlem, der havde stillet Forslag om Henviisning til et særligt Udvalg, blandt Andet begrundede dette ved, at man i Løbet af Sommeren kan faae Udtalelser fra sagkyndig Side, saa